

જનાર્ણવ રંગાવળી, પૃષ્ઠ ૧ છું.

ગલિન્દ્રમોક્ષ. (સ્તોત્ર)

જનાર્ણવ મંગળેશ્વર સામનાથ બ્રહ્મ

નારાયણ કવિ.

૧. ગલિન્દ્રનામ ગાય તુ પ્રાંતે પમાનના સુદા,
 મેઘ અસાગ્ર બંધનાં સુખી ગદ્યે ત સર્વે સ્વા.
 ગલિન્દ્ર જ્યારે જ્યારેના નામોના નામો પ્રાદશી,
 જનાર્ણવ સુખે, હરે અચાનકે દુષ્ટા હરી
 પ્રકાશક, -વેદ્ય શુદ્ધિપ્રસાદ અ અશોકર.

૨. જનાર્ણવ આગાધત્ય, ન. પીળીપોત. -અમહાવાદ.
 ન. ૧૧ ૧૨૫૫ સંવત ૧૨૨૬.

અમહાવાદ નાયક પ્રા. પ્રેસમા રાયચંદ હીરાચંદ છાપ્યું

स्वकर्मफलनिदिष्टां यां यां योनिं वज्राग्र्यहम् ।
 तस्यां तस्या हृदिकेश बलि भक्तिहंताम्बु मे ॥
 विपरीतेषु कालेषु परिक्षीणेषु बन्धुषु ।
 प्राप्ति मां रूपया कल्प शरणामनवसत्तः ॥

पाण्डुरंगना,

या नानाना मय तस्मै प्रणम्यते नमः ॥

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮-૧૦

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાજેન્દ્રમોહન

વિષય પ૨૨ : ૪૧૭

શ્રી જગદ્ગુરુ સ્તોત્રમાળા, પુસ્તક ૧ ભું.

ગજેન્દ્રમોક્ષ. (સ્તોત્ર)

લેખક: મંગળેશ્વર સોમનાથ ભટ્ટ.

આવૃત્તિ ૨ શ્રી. પ્રત ૧૦૦૦.

નારાયણ છ દ.

ગજેન્દ્રમોક્ષ ગાય તે પ્રીતિ પ્રભાતમા સદા.
ગજે બધાજ બધના સુખી રહે તે સર્વદા.
ગજેન્દ્ર આત્મ આપણો ગદાંચા માયા ગ્રાહથી,
બંધાદિ વિધે, હરિ બચાવશે કૃપા કરી.
પ્રકાશક:—વૈદ્ય બુદ્ધિપ્રસાદ અબાશંકર.

શ્રી જગદ્ગુરુ આપઘાલય, માંડવીનીચોળ.—અમદાવાદ.
સંવત ૧૯૮૫ સન ૧૯૨૬.

અમદાવાદ રાયલ પ્રો. પ્રેસમાં રાયચંદ હીરાચંદ છાપ્યું.

गुजरात विधापीठ ग्रंथावली
अमदावाद
गुजराती शैलीरहित-संग्रह

५२२:४१३

१८८९०

गजन्द्रमोक्षमहात्म्यम् ।

श्रीशुक उवाच:-

एतन्महाराज तवेरितो मया

कृष्णानुभावो गजराजमोक्षणम् ।

स्वर्ग्यं यशस्यं कलिकल्मषापहं

दुःस्वप्ननाशं कुरुवर्यं शृण्वताम् ॥ १४ ॥

यथानुकर्तयन्त्येतच्छ्रेयस्कामा द्विजातयः ।

शुचयः प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्तये ॥ १६ ॥

श्री भगवानुवाच:-

ये मां स्तुवन्त्यनेनाहं प्रतिबुध्य निशात्यये ।

तेषां प्राणात्यये चाहं ददामि विमलां मतिम् ॥ २६ ॥

श्रीमद्भागवते अष्टमस्कन्धे अध्यायः ४

ગજેન્દ્ર મોક્ષ મહાત્મ્ય.

શુકદેવ૨૭ કહે—

“ હે પરીક્ષિત રાજા, આ ગજેન્દ્રને છોડાવવા રૂપ ભગ-
વાનનું ચરિત્ર મેં તમને કહ્યું. તેનું જે અવણ (અથવા
પદન) કરે તેને યશ તથા સ્વર્ગ મળે તે કળીયુગના દોષ દળી
જાય તથા દુઃસ્વપ્નનો નાશ થાય. ” ૧૪

“ પોતાનું બહુ કરવાની ઇચ્છાવાળા જે દિવે પ્રાતઃકા-
ગમાં ઉઠી પવિત્રપણાથી આ ચરિત્ર ગાય તેનાં દુઃસ્વપ્ન
પગેરે સંકટો નાશ પામે છે. ” ૧૫

શ્રી ભગવાન કહે—

“ પ્રાતઃકાળે ઉઠી જે લોકો આ સ્તોત્રથી મારી
સ્તુતિ કરશે તેઓને અંતકાળે હું નિર્મળ બુદ્ધિ આપીશ. ” ૨૫

શ્રીમદ્ભાગવતના અષ્ટમ સ્કંધનો અધ્યાય ૪

“ ગજેન્દ્ર મોક્ષ ગાય જે પ્રીતિ પ્રભાતમાં સદા,
તળે ગયાંજ અધના સુખી રહે તે સર્વદા
ગજેન્દ્ર આત્મ આપણે અદાયો ગાયા આદથી,
ભવોદધિ વિષે, હરિ ગયાવશે કૃપા કરી. ”

નિવેદન.

શ્રીમદ્ ભાગવતના કર્તા મહર્ષિ વેદવ્યાસની વાણીમાં રહેલા અમૃતના આસ્વાદનું ભાન તો આ સ્તોત્ર નજ દરાવી શકે; પણ તે અમૃતની સુગંધનો કંઈક ખ્યાલ આપશે; અને તેથી લલચાઈ ભાગ્યશાળી દરિભકતો તે અમૃતનો સ્વાદ ચાખવા યત્ન કરશે એ શુભ આશાથી આ સ્તોત્ર હું ભક્તવ્રંદ સમીપ મુકવાની વૃષ્ટતા કરું છું.

કીડી પાંદડા ઉપર સમુદ્ર તરવાની હિંમત કરે તેમ હું અલ્પજ્ઞાની છતાં ભગવાન વેદવ્યાસની કલ્યાણપ્રદ વાણી સુ-ર્જરભાષામાં ને તેય વળી પદ્યમાં મુકવાની હિંમત કરું છું; તો તેમાં દોષો હોય તે સ્વાભાવિક છે. આશા છે કે ગુણુ ત્રાહી વાચકો તે દોષોને સ્થમ્ય ગણુશે.

મંગેશ્વર, ૧૯૮૫
અમદાવાદ, માંડવીની
પોળમાં, શેઠની ખાજ

લી
સુમનસેવક
મંગેશ્વર સામનાથ ભટ્ટ.

ગજેન્દ્રમોક્ષ.

વસંતતિલકા.

અદ્રિ ત્રિદૂત અતિ રમ્ય ત્રિલોક માંહી,
વાસો વસે અમર કિન્નર યક્ષ જ્યાંહી;
શૃંગો સુવર્ણ, મણિ, તામ્ર તણાં રૂપાળાં,
ગાજ રહ્યાં ગગનમાં અતિ તેજવાળાં. ૧

ઉદાન એ ગિરિ વિષે દીપતો અનેરો,
વાતો કુસુમસુરભિ સઠ વાયુ શીંગો;
દુમ્બો, લતા, કુસુમને રંગ તો લચ્યાં શુ !
જાણે શશિપતિનું નંદનવન બીજું. ૨

મધ્યે સંરોવરને સ્ફટિકનો કિનારો,
જેના જળે કરતી કીડન અપ્સરાઓ;
જાજવલ્યમાન જલજો જળમાં કુલે છે,
આમોદભોગી ભ્રમરો મધુ પી ઉડે છે. ૩

અદ્રિ-પર્વત. અમર-દેવો. શૃંગો-શિખરો. ઉદાન-આગ.
સુરભિ-સુગંધ. દુમ્બો-ઝાડ. શશિપતિ-ઈંદ્ર જાજવલ્યમાન-
શોભીતા. જલજો-કમળો આમોદભોગી-સુગંધના શોખી.

અદ્રિ પ્રદેશ મહીં જે વસતાં પશુઓ,
 વ્યાધો, સિંહો, મૃગ અને યૂથ તો ગળેનાં;
 આવી હંમેરા જલપાન આહીં કરે છે,
 કીડા કરી સર વિષે શ્રમ તો હરે છે. ૪

વાસી ગિરિવન તણા ગજરાજ માટે,
 સાથે ઘણાંજ ગજ, કર્ણક, હાથણીઓ;
 ભાંગી તરુવર ખુંદી વન તે વિશાળ,
 જાણે જતો દળ મહીં વિજયી ભૂપાળ. ૫

દેખી છુપાય ભયથી વનનાં પશુઓ,
 ચોપાસ ગુંજન કરે મહાલક્ષ્મી ભંગા;
 થાવા પ્રશાન્ત દિનના શ્રમથી તપેલો,
 આવ્યો સરોવર તટે મદમત ઘેલો. ૬

અદ્રિપ્રદેશ—પર્વતનો પ્રદેશ. યૂથ—ટોળાં. સર—સરોવર. કર્ણક—
 હાથીનાં બચ્ચાં. દળ—લશ્કર. ભૂગો—ભમરાઓ. મદમત—
 ગર્વથી ઉન્મત્ત થયેલો.

મીઠું સુધાસમ મુગંધિત વારિ પીતા,
 ક્રીડા કરે સરમહી' થઈ સ્નેહભીના;
 ઠાંટે ભરી સુદ વિષે જળ નિજ અંગે,
 ક્રીડા કરે વિવિધ હાથણીઆની સંગે. ૭

આનંદ એમ કરેતો સ્વજનોની સાથે,
 ભાવિથી અંધ નીરખે નહિ કંઈ માથે;
 માયા મહાપ્રભુની ભાન અંધું ભુલાવે,
 બ્રહ્માદિ દેવ ભુલતા ગજ શા હિસાબે ? ૮

રેંતો સરોવર વિષે જુડ કેઈ એક,
 આવી ચઢ્યો ગજ તણા પગપાસ છંક;
 પ્રાણી તણી પ્રકૃતિ તો કદી કેમ જાય ?
 બ્રહ્મો ગજેન્દ્રપગ જોરથી મુખમાંય. ૯

સુધાસમ-અમૃત જેવું. વારિ-પાણી. ક્રીડા-રમત. ભાવિ-
 ભવિષ્યમાં થવાનું તે. જુડ-મગરને મળતું એક જળાયર
 પ્રાણી. પ્રકૃતિ-સ્વભાવ.

આનંદકેરું ઉતરી સુખનિંદ ઉડી,
જ્યારે જીવ ગજપતિ નિજ સ્થિતિ ભુંડી;
ખેચે ઘણું બળ કરી પગ પાણીમાંથી,
કુડે ગ્રહો મુખથી છુટતોજ ક્યાંથી ? ૧૦

માયારૂપી કુડમુખે જન તો ફસાય,
ઝાઝાય િજ્ઞાનબળથી નવ મુક્ત થાય;
કંપે બધાં વનપશુ ગજથી સદાચં,
તેનાથી કોણ અદકું અહીં જે બચાવે ? ૧૧

કીધો પ્રયત્ન સઘળો અહીં વ્યર્થ જતો,
કુડે ગ્રહો પગ જરી નવ મુક્ત થાતો;
હુથી અને કુડ વળી બળમાં સમાન,
કોધે કરે જળ મહી બહુ ખેંચતાણુ. ૧૨

† ભક્તિ વગરના જ્ઞાનથી. અદકું-વધારે જખરું.

સાથી બધાં નીરખી કહ્યું ગજેન્દ્રનું આ,
ચીસા વિના બીજું કંઈજ કરી શકે ના;
મૃત્યુપથે વિચરતા જન દુઃખી મોટે,
સ્નેહોજનો રૂઢન માત્ર કરી શકે છે. ૧૩

યત્નો કરે છુટી જવા કુડમુખમાંથી,
વૃથા જતા નવ મુકે કુડ આર્ત હાથી;
શૂરો બને અબળ તો પણ નિજસ્થાને,
તો કુડ સાથ જળમાં ગજ કેમ ફાવે ? ૧૪

વીત્યાં સહસ્ર વરસો યુવ અંમ થાય,
કાળે કરી ગજતણું બળ આણું થાય;
સાથી બધા બળહીણા ત્યમ હાથણીઓ,
જાતે અશક્ત પછી કોણ બચાવે બળીઓ? ૧૫

મૃત્યુપથે વિચરતા—મરણ પામતા. આર્ત—દુઃખી. અબળ—
બળ વગરનો. બળહીણા—બળ વગરના.

“ દુઃખી સ્થિતિ મહોંજ કોણ હવે બચાવે ?
 બ્યારે સગાં સ્વજન કામ ન કોઈ આવે. ”
 વિચાર એમ કરતાં ગતજન્મપુણ્યે,
 શોધ્યું ત્રિલોકપતિનું શરણું ગજેન્દ્રે. ૧૬

સુખેા મહીં હરિ કદી નહિ યાદ આવે,
 દુઃખી સ્થિતિ પ્રતિપળે પ્રભુ જો જપાવે;
 હાથી હવે બળતણું અભિમાન છોડી,
 ભાવે ભજે ભૂધરને નિજ ચિત્ત જોડી. ૧૭

ગજેન્દ્રસ્તુતિ.

“ હે નાથ શોધ્યું શરણું સુખકારી તારું,
 “ આનંદ આપી સદુને, દુઃખ કાપનારું;
 “ પ્રાણી પીડીત તણી દાઝ દીલે ધરીને,
 “ વેગે બચાવ વિભુ તું કરુણા કરીને. ૧૮

‘ગતજન્મપુણ્યે’—ગયા જન્મમાં કરેલા પુણ્યથી પ્રતિપળે—
 દરેક પળે ભૂધર—પૃથ્વીને ધારણ કરનાર પરમેશ્વર.

"તું ભક્તવત્સલ પ્રભુ દીનદાસ હું છું;
 "તું તારતો પતિત તો અતિ પાપી હું છું;
 "ભક્તો ઘણા સુખી કર્યા દુઃખ તેં હરીને;
 "વેગે બચાવ વિભુ તું કરુણા કરીને. ૧૯

"નિર્લેપ તું અજ અનં અવિનાશી તું છે;
 "અજ્ઞાનરૂપી તમહારક જ્યોતિ તું છે;
 "રક્ત ત્રિલોક બધું બ્યાપી બધે રહીને;
 "વેગે બચાવ વિભુ તું કરુણા કરીને. ૨૦

"જ્યારે જગે શિથિલ ધર્મ થતો જણાયે,
 "દુષ્ટો દમી સુજનને મદમત થાયે;
 "ઉદ્ધારતો અજ છતાં જનમો ધરીને;
 "વેગે બચાવ વિભુ તું કરુણા કરીને. ૨૧

ભક્તવત્સલ-ભક્ત જેને વહાલા છે તે, પ્રભુ. પતિત-પાપી.
 નિર્લેપ-જેને કંઈ અસર કરી શકતું નથી તેવો. અજ-જન્મ
 થતો નથી તેવો. તમહારક-અંધકારનો નાશ કરનાર. જ્યોતિ-
 પ્રકાશ. દમી-ત્રાસ આપી.

“ માયાકુડે ભવનિધિ મહીં તો મહ્યા જે,
 “ ભકતો કૃપા તુજ થકી સઘળા કુટ્યા છે;
 “ તો કુડ પામર તણા મદને હરીને,
 “ વેગે બચાવ વિભુ તું કરણા કરીને. ૨૨

“ પીડા પ્રભુ નીરખીને નિજ દાસ કેરી,
 “ આવી હવે જગપિતા તું વિદાર વેરી;
 “ હું રાંકની વિનતિ નાથ ઉરે ધરીને.
 “ વેગે બચાવ વિભુ તું કરણા કરીને. ” ૨૩

x

x

x

મુણી સ્તુતિ, ગજપતિ તણી ભીડ જાણી,
 વારે ચઢ્યા કરી કૃપા પ્રભુ ચક્રપાણી;
 સ્વારી કરી ગરડની દીનખંધુ જાયે,
 જેનાથી દાસદુઃખ ના ઘડીએ ખમાયે. ૨૪

માયાકુડે-માયારૂપી કુડે. ભવનિધિ-ભવરૂપી સાગર પામર-
 દુષ્ટ, તુચ્છ, મદ-અભિમાન. વિદાર-નાશ કર. વેરી-દુશ્મન. ઉરે-
 મનમાં. ચક્રપાણી-જેના હાથમાં ચક્ર છે તે, વિપ્રજ્ઞ ભગવાન.

સાકાર નાથ થઈને દીન ભક્ત મારે,
આપ્યા ચતુર્ભુજ પ્રભુ તહીં વારિવાટે;
હસ્તેજ પદ્મ ધરી ચક્ર, ગદાને શંખ,
જેના સ્વરૂપથી સજાય બહુ અનંગ. ૨૫

જોતાં જડ ન ઉપનિષદ, ના પુરાણે,
વેદે નહિ. ન અટશાસ્ત્ર, ન યોગી ધ્યાને;
તે નાથ મૂળી સ્તુતિ ભાવ થકી ભરેલી,
પ્રત્યક્ષ આવી ચઢતા દીનનાજ બેલી. ૨૬

દેખી દયાળુ, નમતો ગજ દીનભાવે,
સુટે ગ્રહી કમળ વિકૃતને વધાવે;
જોતા ચક્રી સકળ દેવગણો વિમાને,
ભક્તિ મુસાવ્ય ગજનાં બહુ તે વખાણે. ૨૭

સાકાર-આકારવાળા. વારિવાટે-સરોવરકિનારે. પદ્મ-
કમળ. અનંગ-કામદેવ. અટશાસ્ત્ર-છ શાસ્ત્રો. બેલી-ધણી.
દેવગણો-દેવા.

નાથે ગજેન્દ્ર તણું દુઃખ અસહ્ય ભાળ્યું;
 ઉદ્ધારવા ગજપતિ વિભુએ વિચાર્યું;
 કાઢી ગજેન્દ્ર જગથી પછી કુડ સાથે,
 રહેથી કાપ્યું કુડમુખ ત્રિલોકનાથે. ૨૮

હુરો થઈ ગજ પ્રભુપદમાં પડે છે,
 આકાશથી હુસુમવૃદ્ધિ સુરો કરે છે;
 શાપે મળ્યું કુડશરીર તજી દમને,
 ગંધર્વ મૂળરૂપમાં અહીં તે થઈને. ૨૯

ગાતો યશોગીત દયાળુ પ્રભુતણાં તે,
 પાથે પડી વિચરતો નિજલોક માંહે;
 ગંધર્વ એક હુલુ નામ તણા હતો જે,
 કીડા કરે સર વિષે નિજ પત્ની સાથે. ૩૦

અસહ્ય-સહન ન થઈ શકે તેવું યશોગીત-ગુણનાં ગીત.
 વિચરતો-જતો.

ત્યાં સ્નાનવિધિ કરતા ઋષિ કોઈ એક,
 એ'થે હુહુ પકડી પાય જગેજ છક;
 કોપ્યા તપસ્વી અતિ, શાપ દીધો અકારો,
 “થા જુડ તું જગ વિષે પગ એ'ચનારો.” ૩૧

ગંધર્વ શાપ ઋષિનો સુણીને વિમાસે,
 યાચે ક્ષમા દીન થઈ ઋષિજીની પાસે;
 ઋષિ વધા કરી કૃપા, “તું ગ્રહીશ હાથી,
 છાડાવશે પ્રભુ તને જુડહાડમાંથી.” ૩૨

હાથી હતો વૃષ મહા શુભ પાંડુ દશે,
 રંતો ગિરિ મલયમાં પ્રભુભક્ત વેષે;
 ધ્યાને થયા લીન અતિ દિન એક ભૂષ.
 આવી અદ્યા યુની અગસ્ત્યજત્યાંઅનુષ. ૩૩

અકારો-આકરો. વિમાસે-પસ્તાય. યાચે-માગે અનુષ-ઉપમા.
 ન આપી શકાય તેવા મહાન.

ધ્યાનસ્થ તુપ થકી આદર ના અપાયો,
 પામ્યોજ શાપ ઋષિનો ગજયોનિ આવ્યો;
 પૂર્વે કરી પ્રભુસ્તુતિજ તણા પ્રભાવે,
 આ જન્મ આદેત સમે પ્રભુ યાદ આવે. ૩૪

સ્વર્ગેજ લોહ મણિના નકી હેમ થાય,
 ઊગે યદિ સુરજ તો તમ તુર્ત જાય;
 તો કોટી સૂર્યમણિરૂપ પ્રભુપ્રકાશે,
 માયાતિમિર ટળી કેમ ન મુક્ત થાશે? ૩૫

બંધો તુરયા ભવતણા પ્રભુરૂપ થાય,
 માયાર્થી મુક્ત થઈ તે પ્રભુ સાથ જાય;
 જે સ્તોત્ર ગાય શુભ, તે સહુ દુઃખ વામે,
 જે અંતકાળ મહીં નિર્મળ બુદ્ધિ પામે. ૩૬

ધ્યાનસ્થ—ધ્યાનમાં બેઠેલો. ગજયોનિ.—હાર્થીના અવતારમાં.
 લોહ—લોહું. મણિ—સ્પર્શમણિ. હેમ સોનું તમ—અધકાર. પ્રભુ-
 પ્રકાશે—પ્રભુના પ્રકાશથી. માયાતિમિર—માયારૂપી અધકાર.

પવિત્ર શુદ્ધ દેશી દવાઓ મળવાનું સ્થાન.

શ્રી જનાર્દન આયુર્વાજ્ય અમદાવાદ.

માંડવીની યોજ.

શ્વાસીય પ્રકૃતિથી તૈયાર કરવામાં આવેલા રસો ભરમો,

ચૂણો, અવલોહો, કનાથો વગેરે મળશે.

અમારી પ્રખ્યાત દવાઓ.

	૩. આ
૧ સુવારોગનો કનાથ. ચાર મડીનો	૧—૦
૨ બાળકો માટે આપરીઉં, માસ ૧ ના ડાનાનો	૧—૦
૩ વાત કેમરી ગોળી (સર્વ જ્વતના વાયુ માટે)	
ગોળી પચાસ	૧—૦
૪ જ્વરરૂક્ષ ગોળી (દરેક જ્વતના તાવ માટે)	
ગોળી સો	૦—૮
૫ સુધાંશુ (અણ્ણ, આત્રાશીશી, દાઢનો દુખાવો	
વીંછી વગેરે દરદો માટે)	૦—૫
૬ હિંજવાદક ચુર્ણ. ૧૨૫ ટીન્ડીના ડાનાના	૦—૫
૭ દરાજનો મલમ. શીશી ૧ ના	૦—૪
૮ બાળકોના વર્ષક ગોળી (બાળાગોળી) ૧૦૦ ના	૦—૪
૯ અણ્ણ નેત્રાંજન (આંખના દરદો માટે)	૦—૪
૧૦ દંત મંજન. સેમ્પલ પાકીટનો	૦—૧

વધુ માટે સુચીપત્ર મળાવો.

બહારગામ આગરફાર જોજંટો નોંધવો છીએ.

વૈષ્ણવ ધનિકાને

વારસામાં મેળવેલું અથવા જ્યોત્સનામાં કરેલું ધન તમે અને તેટલી મારી રીતે ભોગવવા તેમજ તેમાં પાત્રતા વધારે કરી તમારાં બાળકોને વારસામાં આપી જવા ઇચ્છો છો.

તો તમારા પૂર્વજોએ આપેલો નમાયણ, મંદાચારન, શ્રીમદ્ ભોગવનાદિ પુરાણોનો અભ્યાસ વારસો જોને પરંપરામાં ને પરદેશી મણી તુષાણી રહ્યા છે. તે ભોગવવાની કે તમારા બાળકો તથા બાળકોને આપવાની ઇચ્છા તમને નથી થતી !

ક્ષણિક સંપત્તિની કેટલાં તમે આ લોક અને પરલોકમાં સુખ આપનાર સંપત્તિ તરફ તમે ગંદરદાર હો એમ તમને નથી લાગતું !

જો તમને એમ લાગતું હોય તો તે ગ્રંથોની આખ્યાયિકાઓ જુદા જુદા રૂપમાં સમાજ સમીપ મુકવાના કાર્યમાં અમને મદદ કરો.

અમારે અમારા યતનને વેચવો નથી. માત્ર તમારી મદદ એટલીજ કે આવા નૈમાર કરેલાં સ્તોત્ર અમે આપની સમક્ષ મૂકીએ તો તમે કૃપાવી સમાજમાં વિના મદદે વહેંચ્યા, ખર્ચ નહોતો છે. પરિણામ અમૂલ્ય છે.

‘લેખક.’

